

Cauza C-631/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

18 octombrie 2023

Instanța de trimitere:

Finanzgericht Düsseldorf (Germania)

Data deciziei de trimitere:

4 octombrie 2023

Reclamantă:

Servoprax GmbH

Pârât:

Hauptzollamt Duisburg

[omissis]

**FINANZGERICHT DÜSSELDORF (TRIBUNALUL FISCAL DIN
DÜSSELDORF, GERMANIA)**

ORDONANȚĂ

În litigiul

Servoprax GmbH, [omissis]
Wesel,

– reclamantă –

[omissis]

împotriva

Hauptzollamt Duisburg [omissis]

– pârât –

având ca obiect

taxe vamale

Camera a 4-a [*omissis*]

[*omissis*],

la 4 octombrie 2023, a hotărât:

Suspendă procedura.

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

1) Nomenclatura combinată din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016 (JO 2016, L 294, p. 1), prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1925 al Comisiei din 12 octombrie 2017 (JO 2017, L 282, p. 1) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1602 al Comisiei din 11 octombrie 2018 (JO 2018, L 273, p. 1), trebuie interpretată în sensul că garourile de tipul descris în prezenta ordonanță trebuie clasificate la subpoziția 9018 90 84 din Nomenclatura combinată?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 252 a doua teză din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1) este valid?

[*omissis*],

Motive

I.

- 1 Reclamanta comercializează dispozitive medicale. În perioada 22 august 2017-9 decembrie 2019, ea a declarat în 13 cazuri la Hauptzollamt (Biroul vamal principal) pârât garouri importate din Republica Populară Chineză, pe care le-a clasificat la subpoziția 6307 90 98 din Nomenclatura combinată (denumită în continuare „NC”). La cererea sa din 11 martie 2016, Hauptzollamt din Hanovra îi emisese, la 15 aprilie 2016, o informație tarifară obligatorie. Prin intermediul acesteia, Hauptzollamt din Hanovra clasificase garourile la subpoziția 6307 90 98 din NC, iar nu la subpoziția 9018 90 84 din NC, pe care reclamanta o indicase în cererea sa.
- 2 Garourile în cauză erau benzi monocrome având dimensiunile aproximative de 38 cm lungime, 2,5 cm lățime și 2,2 mm grosime, fabricate dintr-o țesătură elastică din material textil. La capetele lor existau un element de plastic și, respectiv, o

cataramă de plastic cu clichet, formată dintr-un element de inserție situat la celălalt capăt al benzii. Acestea erau de asemenea prevăzute cu un element de prindere liber ghidabil cu mecanism de fixare pentru strângerea porțiunii de bandă inserabilă. Garourile erau destinate a fi folosite în jurul brațului pacienților. Scopul lor era de a opri curgerea sângelui prin venă.

- 3 Hauptzollamt pârât a perceput de la reclamantă, pe baza declarației vamale a acesteia, taxe vamale, aplicând o cotă a taxei de 6,3 %. La 8 iulie 2020, reclamanta a solicitat să i se restituie taxele vamale percepute în cuantum de 8 703,71 euro. Ea a invocat faptul că garourile se clasifică la subpoziția 9018 90 84 din NC. În acest scop, ea a făcut trimitere la o procedură de pe rolul Finanzgericht Düsseldorf (Tribunalul Fiscal din Düsseldorf) – cauza 4 K 943/19 Z – în care a solicitat de asemenea restituirea taxelor vamale plătite ca urmare a clasificării garourilor din declarațiile vamale depuse de ea până în luna septembrie 2015. În procedura respectivă, Finanzgericht Düsseldorf (Tribunalul Fiscal din Düsseldorf) a clasificat garourile la subpoziția 9018 90 84 din NC și, prin hotărârea din 11 martie 2022, a obligat Hauptzollamt să restituie reclamantei taxele vamale.
- 4 Întrucât, în pofida rapelului reclamantei, Hauptzollamt nu a soluționat cererea sa din 8 iulie 2020 de restituire a taxelor vamale, ea a formulat contestație, iar apoi a introdus o acțiune în instanță.
- 5 Prin intermediul acțiunii, reclamanta susține că garourile trebuie clasificate la subpoziția 9018 90 84 din NC, deoarece sunt utilizate de medici pentru a stabili un diagnostic. Excluderea garourilor de la subpoziția 9018 90 84 din NC, efectuată de Comisie prin notele explicative la NC din 31 octombrie 2017 (JO 2017, C 370, p. 2), este contrară textului poziției 9018 din NC.
- 6 Informația tarifară obligatorie care i-a fost emisă la 15 aprilie 2016 nu se opune clasificării garourilor la subpoziția 9018 90 84 din NC. Potrivit articolului 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1), informațiile tarifare obligatorii emise anterior datei de 1 mai 2016 sunt obligatorii, începând cu 1 mai 2016, și pentru titularul deciziei. Comisia nu avea însă competența de a adopta o normă atât de largă, cu efect retroactiv și oneroasă. După primirea informației tarifare obligatorii, s-a hotărât să nu o conteste, întrucât, în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (Codul vamal, denumit în continuare „CV”) al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), aceasta nu era obligatorie pentru ea. Reclamanta mai arată că încrederea legitimă în această situație juridică trebuie protejată.
- 7 Hauptzollamt s-a opus acțiunii și susține următoarele: potrivit informației tarifare obligatorii emise reclamantei, garourile trebuie clasificate la subpoziția 6307 90

98 din NC. Acest lucru a fost confirmat deja prin Notele explicative la NC ale Comisiei din 31 octombrie 2017 (JO 2017, C 370, p. 2).

II.

- 8 Pentru decizia privind a doua întrebare preliminară sunt importante următoarele dispoziții ale Abgabenordnung german (Codul fiscal, denumit în continuare „AO”), în versiunea publicată la 1 octombrie 2002 (BGBl. 2002, partea I, p. 3866; BGBl. 2003, partea I, p. 61)

Articolul 347 Admisibilitatea contestației

(1) Împotriva actelor administrative

1. referitoare la taxele și impozitele care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi [...] calea de atac admisibilă este contestația.

Articolul 355 Termenul de contestație

(1) Contestația prevăzută la articolul 347 alineatul (1) prima teză se introduce în termen de o lună de la comunicarea actului administrativ [...]

III.

- 9 Instanța suspendă procedura [*omissis*] și adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) o cerere de decizie preliminară, în temeiul articolului 267 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), cu privire la întrebările formulate în dispozitiv. Soluționarea acțiunii depinde de aspectul dacă garourile se clasifică la subpoziția 9018 90 84 din NC. Dacă garourile se clasifică la [sub]poziția 9018 90 84 din NC, iar nu la subpoziția 6307 90 98 din NC, soluționarea acțiunii depinde de aspectul dacă articolul 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 este valid.
- 10 Instanța are îndoieli că garourile se clasifică la subpoziția 6307 90 98 din NC. În litigiu, se aplică, pentru anul 2017, NC în versiunea din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016 (JO 2016, L 294, p. 1), pentru anul 2018, NC în versiunea din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1925 al Comisiei din 12 octombrie 2017 (JO 2017, L 282, p. 1), iar pentru anul 2019, NC în versiunea din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1602 al Comisiei din 11 octombrie 2018 (JO 2018, L 273, p. 1).
- 11 Criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie să aibă în vedere, în general, caracteristicile și proprietățile obiective ale acestora, astfel cum sunt definite de textul poziției din NC și de notele de secțiuni sau de capitole (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2012, C-291/11, EU:C:2012:459, punctul 30, și Hotărârea din 28 octombrie 2021, C-197/20 și C-216/20, EU:C:2021:892, punctul 31). În pofida faptului că nu au forță obligatorie, notele explicative ale

Organizației Mondiale a Vămirilor la Sistemul armonizat (denumit în continuare „SA”) și ale Comisiei la NC oferă elemente valabile pentru interpretarea SA și a NC, în măsura în care formularea acestora este conformă dispozițiilor pe care le interpretează (Hotărârea Curții din 9 februarie 2023, C-788/21, EU:C:2023:86, punctul 37).

- 12 Destinația produsului poate să constituie un criteriu obiectiv de clasificare, în măsura în care este inerentă produsului respectiv, caracterul inerent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și de proprietățile obiective ale acestuia (a se vedea Hotărârea din 22 septembrie 2016, C-91/15, EU:C:2016:716, punctul 56, și Hotărârea din 28 octombrie 2021, C-197/20 și C-216/20, EU:C:2021:892, punctul 31).
- 13 Potrivit acestor principii, garourile nu se clasifică la subpoziția 6307 90 98 din NC. La poziția 6307 din NC se clasifică foarte general alte articole confecționate. În schimb, poziția 9018 din NC, la care se clasifică, printre altele, instrumente și aparate medicale; pare a fi mai exactă [punctul 3 litera (a) prima teză din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate]. Garourile în discuție sunt utilizate exclusiv de personalul sanitar în scopuri medicale. Acesta este și scopul de utilizare a garourilor. Acest aspect nu este contestat de părțile din prezentul litigiu și rezultă, în plus, din descrierea mărfurilor din informația tarifară obligatorie emisă reclamantei la 15 aprilie 2016. Garourile ar trebui, așadar, să întrunească condițiile de clasificare la poziția 9018 din NC (Hotărârea Curții din 4 martie 2015, C-547/13, EU:C:2015:139, punctele 51 și 52).
- 14 Notele explicative la NC ale Comisiei din 31 octombrie 2017 (JO 2017, C 370, p. 2), precum și din 29 martie 2019 (JO 2019, C 119, p. 1), nu ar trebui să se opună clasificării garourilor la poziția 9018 din NC. În acestea, Comisia a considerat că așa-numitele „garouri”, care pot fi comparate cu garourile în discuție, nu se clasifică la subpoziția 9018 90 84 din NC. Acest lucru nu ar trebui însă să fie compatibil cu textul poziției 9018 din NC și cu Notele explicative (SA) la această poziție. Potrivit primului paragraf al acestor Note explicative, la poziția 9018 se clasifică un număr deosebit de mare de instrumente și de aparate produse din diferite materiale, a căror folosire normală necesită în mod obișnuit, în esență, în aproape toate cazurile, intervenția unui practician precum un medic, o infirmieră etc., în scopul stabilirii unui diagnostic. Acesta este fără îndoială cazul garourilor în discuție.
- 15 În opinia instanței, garourile nu ar trebui echivalate nici cu mărfurile care constituie scule, ustensile sau cuțitărie și care sunt descrise în al patrulea paragraf al Notelor explicative (SA) la poziția 9018. Potrivit acestor Note explicative, la care face referire Comisia pentru motivarea Notelor sale explicative din 31 octombrie 2017 și din 29 martie 2019, sculele, ustensilele sau cuțităria se clasifică la poziția 9018 numai dacă destinația utilizării lor în scopuri medicale sau chirurgicale poate fi identificată în mod neechivoc. În opinia instanței, garourile nu pot fi considerate mărfuri cu utilizare generală, așa cum sunt sculele, ustensilele sau cuțităria. Dimpotrivă, ținând seama de materialul elastic, de

catarama cu clichet, de elementul de inserție și de mecanismul de fixare, nu ar trebui să existe nicio îndoială că garourile au fost destinate a fi utilizate în jurul brațului unui pacient pentru a opri circulația sângelui într-o venă din braț. Nici acest aspect nu este contestat de părțile din litigiu.

- 16 Prin urmare, dacă garourile ar trebui clasificate la poziția 9018 90 84 din NC, este necesar să se clarifice dacă articolul 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 este valid.
- 17 Informația tarifară obligatorie din 15 aprilie 2016 a fost emisă reclamantei în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Codul vamal. Codul vamal a fost abrogat prin articolul 286 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (Codul vamal al Uniunii, denumit în continuare „CVU”) al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1) abia cu efect de la 1 mai 2016 [articolul 288 alineatul (2) din CVU]. Potrivit articolului 12 alineatul (2) primul paragraf din CV, informațiile tarifare obligatorii obligau autoritățile vamale față de titularul informațiilor doar în privința clasificării tarifare a mărfurilor. Pentru acest motiv, reclamanta consideră că până la 30 aprilie 2016 nu a fost relevantă informația tarifară obligatorie, care i-a fost emisă la 15 aprilie 2016 și prin care garourile au fost clasificate la subpoziția 6307 90 98 din NC, a fost corectă. Reclamanta nu trebuia să se bazeze pe această informație. Potrivit articolului 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, informațiile vamale emise anterior datei de 1 mai 2016 sunt însă obligatorii acum nu doar pentru autoritățile vamale, ci și pentru titular.
- 18 Instanța are îndoieli dacă această dispoziție a Comisiei, care privește informațiile tarifare emise încă în temeiul articolului 12 alineatul (1) din CV, este validă.
- 19 În tot cazul, în speță, reclamanta ar trebui să poată să se întemeieze pe protecția încrederii legitime. Reclamanta ar fi putut încă introduce o contestație – cale de atac extrajudiciară – împotriva informației tarifare obligatorii din 15 aprilie 2016 ulterior datei de 1 mai 2016 [articolul 44 alineatul (2) litera (a) din CVU; articolul 347 alineatul (1) prima teză punctul 1 și articolul 355 alineatul (1) prima teză din AO]. Prin urmare, ținând seama de dispoziția articolului 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 nu trebuia să aibă încrederea legitimă că informația tarifară obligatorie care i-a fost emisă nu ar mai fi fost obligatorie pentru ea ulterior datei de 30 aprilie 2016 (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 3 iunie 2021, C-39/20, EU:C:2021:435, punctul 48).
- 20 Totodată, instanța are îndoieli că pentru adoptarea articolului 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 Comisia a avut la dispoziție o normă de competență. Potrivit articolului 290 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, un act legislativ, care delegă Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ, trebuie să definească în mod expres obiectivele, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării de competențe. Prin urmare, atribuirea unei competențe delegate poate urmări numai

adoptarea unor norme care se înscriu în cadrul de reglementare definit de actul legislativ de bază (Hotărârea Curții din 18 martie 2014, C-427/12, EU:C:2014:170, punctul 38). În special, competența conferită trebuie să fie suficient de precisă, în sensul că aceasta trebuie să precizeze clar limitele acestei competențe și să fie de natură să supună utilizarea acesteia de către Comisie unui control în raport cu criteriile obiective stabilite de legiuitorul Uniunii (Hotărârea Curții din 26 iulie 2017, C-696/15 P, EU:C:2017:595, punctul 49).

- 21 Instanța nu poate identifica norma de competență pe care Comisia s-ar fi putut întemeia pentru adoptarea normei de la articolul 252 a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446. Articolul 36 din CVU nu conține nicio dispoziție care ar conferi Comisiei competența de a stabili, prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) din CV, că informațiile tarifare obligatorii emise înainte de 1 mai 2016 sunt totuși obligatorii, începând cu 1 mai 2016, și pentru titular.

[*omissis*],

DOCUMENT DELUCRAT